

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011211
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3116011211.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred senátom zloženým z predsedu senátu JUDr. Mariána Manducha a prísediacich Ľudmily Hujovej a Bc. Eleny Gabajovej na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 25.11.2016 takto

rozhodol:

I.

Obžalovaný

F. T., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom F.,
H. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Ilava

je vinný, že

dňa 04.10.2015 v čase o 14.10 hod. v Trenčíne v konaní vedenom na Krajskom riaditeľstve PZ Trenčín pod ČVS: KRP-77/2-VYS-TN-2015 v postavení svedka po predchádzajúcom poučení o následkoch krivej výpovede a krivej prísahy vypovedal, že dňa 08.10.2015 sa má uskutočniť prepád pancierového vozidla v Trenčíne, kde sa mala nachádzať finančná hotovosť 500 000,- Eur a tento prepád mali uskutočniť C. P., C. P., L. Z. a S. J. s pomocou strelných zbraní, ktoré mali byť ukryté v rodinnom dome v obci Beckov so súpisným číslom XX, okres Nové Mesto nad Váhom, pričom aj na základe týchto informácií vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva policajného zboru Trenčín ďalej viedol trestné stíhanie začaté uznesením zo dňa 04.10.2015 podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, 2 písm. c), odsek 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Trestného zákona a zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písm. a) Trestného zákona, pričom dňa 04.11.2015 v čase o 9:10 hod. v Ústave na výkon väzby Ilava, ako svedok vo veci vedenej na Krajskom riaditeľstve policajného zboru Trenčín pod ČVS: KRP-77/2-VYS-TN-2015 vypovedal, že nie je pravda, že C. P., C. P., L. Z. a S. J. sa mali chystať prepadnúť pancierové vozidlo, ktoré malo prevážať hotovosť vo výške 500 000 Eur a mali pri tom použiť zbrane, ktoré mali byť ukryté v rodinnom dome v obci Beckov so súpisným číslom XX, na základe čoho vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva policajného zboru Trenčín uznesením zo dňa 21.12.2015 podľa § 215 odsek 1 písm. a) Trestného poriadku zastavil trestné stíhanie vo veci obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c), odsek 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písm. a) Trestného zákona, lebo bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie,

t e d a

ako svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie.

T ý m s p á c h a l

prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, odsek 8 Trestného zákona v spojení s § 36 písmeno l) Trestného zákona a § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona s prihliadnutím na § 42 odsek 1 Trestného zákona podľa zásady uvedenej v ustanovení § 41 odsek 1 Trestného zákona a za použitia § 43 Trestného zákona súhrnný ďalší trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa ruší výrok o ďalšom treste odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 05.10.2015, spisová značka OT/51/2015, právoplatným dňa 05.10.2015, doručený obžalovanému dňa 05.10.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Súd podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

obžalovaného

F. T., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom F.,
H. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Ilava,

spod skutku právne posúdeného obžalobou Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv 697/15 ako trestný čin zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. d) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že si nezisteným spôsobom v presne nezistenom čase v Trenčíne zabezpečil 1 ks zatavenej plastovej injekčnej striekačky, ktorá obsahovala 1842 mg metamfetamínu so stopami dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 76,3 % hmotnostných, obsahujúce 1405 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 35 bežných jednotlivých dávok drogy a 1 ks papierovú skladačku s rozmermi 23x41 mm, ktorá obsahovala 387 mg metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu, s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 49,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 191 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 5 bežných jednotlivých dávok drogy a tieto mal ukryté vo vrecku nohavíc až do 23:45 hod. dňa 02.10.2015 kedy ich dobrovoľne vydal príslušníkom Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva policajného zboru Trenčín, pričom metamfetamín (pervitín) je zaradený v zmysle zákona SNR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok.

Súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie vyššie uvedených skutkov v bodoch 1. a 2. vykonal súd hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný urobil po poučení v zmysle ustanovenia § 257 odsek 5, odsek 8 Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku v bode 2. obžaloby právne posúdeného v zmysle obžaloby ako prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona. Po postupe podľa § 333 odsek 3 Trestného poriadku obžalovaný odpovedal na všetky otázky uvedené v ustanovení § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g), h) „áno“ a keďže súd nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach vo vzťahu k tomuto skutku uvedeného v obžalobe prijal uznesením vyhlásenie obžalovaného a zároveň rozhodol v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku, že dokazovanie ku skutku v bode 2. obžaloby, ku ktorému sa obžalovaný priznal, sa nevykoná. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o vine ku skutku v bode 1. obžaloby, s výrokom o treste a ochrannom opatrení. Za tým účelom bolo na návrh prokurátora na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov M. B., D. A., A. R., C. Q., prečítaním znaleckého posudku č. 105/2016 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a napokon oboznámením listinných dôkazov. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1. obžaloby uviedol, že dňa 02.10.2015 sa nachádzal na ulici Zlatovskej s priateľkou A. R., kde požiadal C. Q. o šoférovanie jeho auta, keďže mal zadržaný vodičský preukaz. O 23.45 h. bol zastavený hliadkou PMJ, vytiahli ho z auta, vyzvali ho, aby vyprázdnil vrecká, pýtali sa ho, či má pri sebe zbraň, odpovedal im, že nie, začal vyťahovať veci z vreciek, uvedomil si, že má pri sebe kapsičku C. Q., zamätkoval, vhodil tú kapsičku do auta, policajti ho spacifikovali na zem, nadávali mu, prišla ďalšia hliadka polície, tí kapsičku otvorili, vytiahli z nej striekačky s obálkou, ja som im hovoril, že to nie je moje. V minulosti bol užívateľom metamfetamínu a tiež bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť ako konzument. Zápisnica o vydaní veci zo dňa 03.10.2015 nie je pravdivá, myslel si, že podpisuje poučenie.

Svedok M. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň vykonávali nočnú službu v mestskom parku pri stanici, spozorovali vozidlo v zákaze vjazdu, nesvietilo, zastavili ho, skontrolovali vodiča, myslí, že vodič nemal pri sebe papiere, povedal ako sa volá, po lustrácii zistili, že má zadržaný vodičský preukaz, poučili ho, že mu bude obmedzená osobná sloboda, požiadali ho, aby si auto zabezpečil, vystúpil z auta, presvedčili sa či nemá pri sebe zbraň, požiadali ho, aby veci z vreciek položil na kapotu, čo urobil, ale nejaký predmet položil na sedačku v aute, pýtali sa ho čo to je, obžalovaný tvrdil, že to nie je jeho, museli sa presvedčiť, či to nie je nejaká ihla, pýtali sa ho či to môžu zobrať, odpovedal, že mu to nevádi. Nepamätá si, či to otváral obžalovaný, alebo oni, ale našli tam zatavenú striekačku. Auto svedok neprehľadával. Potom zavolali ich výjazdovú skupinu, obžalovanému dali putá, prišla výjazdová skupina, ktorá sa spýtala obžalovaného, či veci dobrovoľne vydáva, obžalovaný povedal, že áno. Obžalovaného zobrali na obvodné oddelenie a robili s ním procesné úkony.

Svedok D. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s kolegom B. mali nočnú službu, uvideli vojsť vozidlo bez svetiel do zákazu vjazdu. Auto zastavili, vodiča stotožnili, jednalo sa o pána T., bol poznatok, že jazdí bez vodičského preukazu, bol obmedzený na osobnej slobode a pri bezpečnostnej prehliadke si kolega B. všimol, že pán T. niečo odhodil do auta na miesto sedadla vodiča, bolo to pred ním pozreté a bola nájdená látka v zatavenej striekačke, následne bolo upovedomené operačné stredisko, poslali hliadku, ktorá už všetko zabezpečila

Svedkyňa A. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že policajti im povedali, aby si vystúpili z auta, povyberali všetky veci čo mali u seba, obžalovaný odhodil na prednú sedačku modrú taštičku, po ktorú šiel do auta policajt a obžalovaného hodili na zem a dali mu putá. S obžalovaným v minulosti užívali pervitín, ktorý pri sebe obžalovaný nosieval.

Svedkyňa A. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná asi dva roky, vozievala ho jeho autom. Nie je pravda, že by obžalovanému v predmetný deň hodila nejaké puzdro.

Zo znaleckého posudku č. 105/2016 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplynulo, že obvinený F. T. v súčasnosti netrpí a ani v čase spáchania predmetnej trestnej činnosti netrpel duševnou chorobou v pravom slova zmysle t.j. psychózou a ani choromyseľnosťou. U obvineného znalec zisťuje ako v súčasnosti (aktuálne) tak aj v čase spáchania predmetnej trestnej činnosti prítomnosť poruchy osobnosti a polymorfnej závislosti od viacerých psychoaktívnych látok (THC. pervitín, benzodiazepíny). Osobnosť obvineného je polymorfne abnormne, disharmonicky štruktúrovaná

s rysmi hypertýmnyimi, pithiatickými a dissociálnymi. Intelektové a pamäťové schopnosti v pásme priemeru, populačnej normy. V konaní od puberty trvalé prejavy sociálne maladaptívneho správania, ktoré sa zvyrazňuje a prerastá do recidivujúceho dissociálneho konania. Od puberty systematické užívanie psychoaktívnych látok, spočiatku Cannabis, neskôr metamfetamín, benzodiazepíny, od ktorých je zreteľne závislý. Jedná sa u neho o polymorfnú závislosť od viacerých psychoaktívnych látok (The, pervitín, benzodiazepíny). K závislosti je povrchne kritický, liečenie odmieta. Zo psychiatrického hľadiska nepovažuje znalec pobyt obvineného na slobode pre spoločnosť za nebezpečný, pretože netrpí duševnou chorobou v pravom slova zmysle - psychózou. Protitoxikomanické liečenie mu znalec nedoporučuje ukladať, pretože základným predpokladom pre úspešnosť takejto liečby je plná kritickosť, ochota a vôľa sa liečiť a abstinovať. Pokiaľ toto absentuje resp. obvinený liečenie vyslovene odmieta, tak liečenie nemá zmysel, lebo nemôže plniť a splniť svoj účel. Obvinený plne chápe zmysel trestného konania. Po spáchaní skutku u neho nevzplanula žiadna nová duševná porucha, ktorá by nebola prítomná v čase spáchania trestného činu a tiež aktuálne. Obvinený sa podľa jeho vlastných údajov oddáva fajčeniu marihuany, užíva intravenózne a inhaláciou pervitín, berie lieky: benzodiazepíny, hypotiká a iné. O tom či spáchal skutok pod vplyvom intoxikácie psychoaktívnymi látkami, ktoré obvinený prezentuje, znalec v predložennom spise nenašiel hodnoverný dôkaz, hovorí o tom len obvinený. Teda ak hovorí pravdu, tak spáchal skutok pod vplyvom viacerých psychoaktívnych látok. Zo psychiatrického hľadiska je prognóza obvineného vzhľadom na štruktúru osobnosti nepriaznivá.

Zo zápisnice o vydaní vecí zo dňa 03.10.2015 podpísanej povereným príslušníkom O. D. C., obžalovaným a H. T. vyplýva, že obžalovaný bol vyzvaný o 01:00 hod. podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku na vydanie vecí dôležitých pre trestné konanie. Po poučení podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku o povinnosti vec na vyzvanie vydať, a po upozornení na možnosť odňatia vecí a po poučení o tom, že osoba nie je povinná vec vydať v prípade, ak by si týmto vydaním spôsobila nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťovala ako vlastnú ujmu; obžalovaný uviedol, že vec dobrovoľne vydáva pre účely trestného konania.

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: zápisnica o vydaní vecí, fotodokumentácia, výpis z evidencie priestupkov, odpis z RT a podstatný obsah trestného spisu OS Trenčín sp. zn. 0T/51/2015.

Podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku súd zároveň odmietol návrh prokurátora na doplnenie dokazovania, a to prečítaním znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava. Súd tento návrh odmietol, pretože predmety, ktoré boli vyššie uvedeným znaleckým posudkom KEÚ PZ Bratislava preskúmané, boli OČTK zabezpečené v rozpore so zákonom. Jediným dôkazom poukazujúcim na zákonný spôsob zaistenia vecí pre účely trestného konania, ktorých prechovávanie bolo obžalovanému kladené za vinu, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o vydaní vecí zo dňa 03.10.2015, vlastnoručne podpísaná obžalovaným. Obžalovaný poprel, že by sa s touto zápisnicou pred jej podpisom oboznámil, na hlavnom pojednávaní uviedol, že si myslel, že podpisuje poučenie. Po vyhodnotení tejto zápisnice o vydaní vecí jednotlivo i vo vzájomnom súhrne s ďalšími na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi, najmä s výpoveďami obžalovaného a svedkov M. B., D. A. a A. R. dospel súd k jednoznačnému záveru, že k zaisteniu vecí pre účely trestného konania, ktorých prechovávanie bolo obžalovanému kladené za vinu v zmysle obžaloby, došlo dňa 02.10.2015 o 23.45 h. bez predchádzajúceho poučenia obžalovaného o jeho právach a to najmä o práve, že k priznaniu sa zo spáchania trestného činu ho nemožno nútiť, teda o jeho práve nevydať tieto veci. Vyššie uvedené dôkazy, teda aj výpovede príslušníkov PZ SR spolu korešpondujú a sú v rozpore s obsahom zápisnice o vydaní vecí, v konečnom dôsledku aj zo znenia predmetného skutku v bode 1. obžaloby je zrejme prechovávanie predmetných vecí obžalovaným do 23.45 h. dňa 02.10.2015.

Pokiaľ ide o zákonnosť postupu policajnej hliadky súd uvádza, že policajná hliadka obmedzila osobnú slobodu obžalovaného ako podozrivej osoby podľa § 85 odsek 1 Trestného poriadku v súvislosti s inou trestnou činnosťou. Zároveň súd poukazuje na ustanovenie § 8 odsek 2 Zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, podľa ktorého je policajt pri vykonávaní služobnej činnosti spojennej so zásahom do práv alebo slobôd osoby povinný túto osobu hneď, ako je to možné, poučiť o jej právach, ktoré sú ustanovené v tomto zákone alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise (tým sa rozumie aj Trestný poriadok) a ustanovenie § 85 odsek 5 Trestného poriadku podľa ktorého ustanovenia § 34, §

121 až 124 sa primerane použijú aj vtedy, ak je zadržaná osoba vypočúvaná v čase, keď proti nej ešte nebolo vznesené obvinenie. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo povinnosťou OČTK obžalovaného ako podozrivú osobu nielen pred vydaním veci, ale už pri obmedzení osobnej slobody primerane poučiť o jeho právach a to najmä o práve, že k priznaniu sa zo spáchania trestného činu ho nemožno nútiť. Uvedené je podstatné preto, že zákaz donútenia k priznaniu nezahŕňa len právo nevypovedať a teda mlčať, ale aj právo neprispieť žiadnym aktívnym spôsobom, či už priamo alebo nepriamo, k svojmu obvineniu. Zákaz nútiť podozrivú osobu, aby neprispela k svojmu obvineniu znamená nielen zákaz nútiť k výpovedi, ale aj zákaz nútiť túto osobu k súčinnosti alebo k aktívnemu konaniu, ktorého dôsledkom je to, že sa sama usvedčí z trestného činu. V tejto súvislosti súd poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý judikoval, že ani verejný záujem na odhaľovaní, stíhaní trestných činov a potrestaní páchatel'ov nemôže ospravedlniť taký postup, ktorý zasahuje do samotnej podstaty práva obvineného na obhajobu, vrátane práva nebyť nútený obviňovať sám seba (Heaney a McGuinness v. Írsko z roku 2000) a že právo neprispieť k svojmu obvineniu vlastnej osoby predovšetkým vopred predpokladá, že obžaloba v trestnej veci sa snaží preukázať dôkazy proti obvinenému bez použitia dôkazov získaných metódami donútenia, či nátlaku na obvineného (Saunders v. Spojené kráľovstvo z roku 1996). Ako z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplýva, nie že zaisťovacie úkony spojené so zásahom do práv alebo slobôd obvineného neboli vykonávané voči obvinenému ako podozrivej osobe v zmysle príslušných zákonných ustanovení či už Trestného poriadku alebo Zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom Zbore, ale boli vykonávané bez akéhokoľvek primeraného poučenia v intenciách vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd po zhodnotení všetkých dôkazov, získaných zákonných spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd alebo orgány činné v trestnom konaní, nemal jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané, že sa stal skutok v bode 1. obžaloby, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. K vysloveniu, že sa skutok stal, súdu chýba podstatný dôkaz, a to zákonným spôsobom preukázané zaistenie vecí pre účely trestného konania, ktorých prechovávanie je obžalovanému kladené za vinu. Je zrejmé, že zaistenie vecí pre trestné konanie je nielen neodkladný, ale predovšetkým neopakovateľný úkon, ktorý už v tomto štádiu trestného konania nie je možné zopakovať a teda napraviť napr. tým, že by sa v súčasnosti dorobila zápisnica o tomto úkone. Z uvedených dôvodov preto súd v zmysle § 285 písmeno a) Trestného poriadku obžalovaného spod skutku v bode 1. obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín právne posúdeného ako trestný čin zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona oslobodil.

Napokon vo vzťahu ku skutku v bode 2. obžaloby, ku ktorému sa obžalovaný doznal a súd prijal jeho vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku, mal súd na základe vykonaného dokazovania v prípravnom konaní preukázané konanie obžalovaného, ktoré naplnilo po subjektívnej a objektívnej stránke všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona, ako aj po materiálnej stránke, t. j. stupňa protiprávnosti vykonaného činu, u ktorého závažnosť, vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, bola v danom prípade zjavne vyššia ako nepatrná a materiálna stránka bola vyhodnotením všetkých zákonných kritérií naplnená. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska svojho veku v inkriminovanom ustálenom období neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na jeho nepríčetnosť, či zníženie jeho príčetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t. j. zavinenie, keď konal vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus generalis. Naplnený je i objekt útoku, teda záujem na správnom zistení skutkového stavu veci ako základu zákonných rozhodnutí súdov, prokurátorov, vyšetrovateľov alebo policajných orgánov, pokiaľ vykonávajú prípravné konanie podľa Trestného poriadku. Naplnená bola aj objektívna stránka tým, že obžalovaný ako svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie.

Obžalovaný bol v období od roku 2012 doposiaľ uznaný vinným zo spáchania šiestich priestupkov rôzneho charakteru. Z odpisu registra trestov a pripojeného trestného spisu vyplýva, že obžalovaný bol 10 krát súdne trestaný prevažne za trestnú činnosť proti majetku a proti poriadku vo verejných veciach, pričom prvé odsúdenie má zahladené. Naposledy bol obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 05.10.2015, spisová značka OT/51/2015, právoplatným dňa 05.10.2015, doručený dňa 05.10.2015 uložený ďalší trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne so

zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pretože predmetný skutok obžalovaný spáchal pred tým, než bolo Okresným súdom Trenčín, sp. zn. OT 51/2015 vyhlásené vyššie uvedené odsudzujúce rozhodnutie (doručený trestný rozkaz) za iný trestný čin prečin, prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu pri súčasnom zrušení výroku o treste uvedeného rozhodnutia. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy (predmetný prečin a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, z ktorého bol právoplatne uznaný za vinného vyššie uvedeným rozhodnutím OS Trenčín) viacčinným súbehom, pričom ani jeden z nich nie je zločinom, bol mu ukladaný trest podľa trestného činu z nich najprísnejšie trestného (predmetný prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona) v zmysle absorpčnej zásady podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby stanovenej na uvedený prečin v rozmedzí 1 rok až 5 rokov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu žalovaných trestných činov, čo je poľahčujúcou okolnosťou v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona, spáchal viac trestných činov a bol už pred spáchaním predmetných trestných činov odsúdený, čo sú príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h) a m) Trestného zákona, na ktoré musí súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, teda prevažoval pomer príťažujúcich okolností, zvýšila sa dolná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody za prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona (1 rok až 5 rokov) o jednu tretinu podľa § 38 odsek 4 v spojení s § 38 odsek 8 Trestného zákona, teda dolná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody sa zvýšila na 28 mesiacov, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci výmery 28 mesiacov až 5 rokov.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, spáchané dva úmyselné trestné činy, všeobecnú recidívu, ktorá poukazuje na tendenciu obžalovaného páchať opakovane rôznorodú trestnú činnosť, čo aj so skutočnosťou, že obžalovaný už bol viac krát odsúdený a ani vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave, pričom predmetné trestné činy obžalovaný spáchal len necelý mesiac potom, čo mu bol súdom právoplatne uložený trest odňatia slobody za predchádzajúcu úmyselnú trestnú činnosť, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody v hornej polovici vyššie uvedenej výmery trestnej sadzby v trvaní 4 roky a 6 mesiacov so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a súd ani nedospel k záveru, že by so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bola náprava obžalovaného lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia. Nakoľko súd ukladal obžalovanému súhrnný trest, zrušil preto obligatórne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona výrok o ďalšom treste odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 05.10.2015, spisová značka OT/51/2015, právoplatným dňa 05.10.2015, doručený obžalovanému dňa 05.10.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd mal pri ukladaní trestu na zreteli najmä tendenciu obžalovaného páchať trestnú činnosť rôzneho charakteru, teda dopúšťať sa všeobecnej recidívy a napokon aj jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, keďže na hlavnom pojednávaní uznal vinu. Takto uložený trest, svojím charakterom a so zohľadnením najmä osobných a majetkových pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

- neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku

- ako svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.